UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus temporis Controversiarum tam inter Lutheranos, Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

V. Imperatoris responsum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

Visual Library

approbatus; publice approbatus eſt ab Ordinibus Jmperij Menſe Martio Anni 1548. etſi idem Mauritius mox proteſtatus ſit ſuorum conſiliariorum inſtinctu, quaſi ſine ſuorum ſubditorum conſenſu, quorum religionem immutatam teneretur ſervare, nequaquam librum illum concordiæ poſſet approbare. (Erat vero liber hic ante Buceri adventum, uti dictum eſt, compoſitus: quem ab Electore Brandeburgico eidem datum, & ab alijs, excepto Brentio & Melanchthone ſubſcriptum, quum ille evoluiſſet, ſive quod minus ei placeret, ſive quod ſine ſua opera confectum ægre ferret, probare ſe non poſſe reſpondit, & clanculum abiens, Argentinam ſe recepit.

V. Ad librum hunc continentem Novam & Academicam religionis formam, antiquis Eccleſiæ conſtitutionibus contrariam, quamvis Pontifex ſanctiſſime reſpondit, *inauditum & monſtroſum eſſe, ut presbyter ordinatus uxorem ducere, & ſacrum officiũ adminiſtrare poſſit: & conſuetudinem illam cœnæ Dominicæ ſub utraque ſpecie ſumendæ iam pridem in Eccleſia abrogatam eſſe, & in his indulgendi poteſtatem nulli præterquam ſibi competere.* Nihilominus tamen Jmperator, pacis in Germania ſtabiliendæ ſtudio, librum in conſeſſu Ordinum Jmperij legi, ac deinde Latina & vernacula lingua excudi, & ab omnibus recipi iuſſit. Et è Lutheranis quidem alij receperunt, alij reiecerunt. Recepit Joachimus Elector Brandeburgicus; at frater ipſius Joannes reiecit. Subſcripſit Elector Palatinus; ſed ex eadem familia Dux Bipontinus ſubſcribere recuſavit. Dux VVirtembergicus eo per ditionem ſuam publicato, Miniſtros qui ſubſcribere nollent, dimitti iuſſit. Saxoniæ Dux captivus ut ſubſcriberet, numquam adduci potuit: uti nec eius filij: cui tamẽ Landgravius ſe ſubmiſit. maxima in Mauricio novo Electore erat difficultas, qui multis Principum & Cæſaris collationibus ut probaret induci non poterat, ſeductus per ſuos, donec ſuis iterum iterumq; conſultis Theologis rationi ceſſit & 15. Maij liber ille eſt publicatus, refutatis ſufficienter ijs quæ opponebantur. Et ſic quidem diſſenſionum & turbarum omnia plena erant: Brentius, Bucerus, & Muſculus, Lutherani Theologi librum hunc probare noluerunt, quem tamen alij complures approbarunt, & inprimis Jslebius Agricola, non obſcuri nominis Lutheranus Theologus, qui etiam præcipuus eius fuit auctor. Beza *Infelicem hunc partum à Lutherano apoſtata Islebij nomine editum* dicit: *ſed poſtquam ex eius lectione cognitum fuit, nihil eo niſi puræ doctrinæ & Eccleſiaſticæ politiæ deprauationem contineri, à fidelibus Miniſtris ſtatim impugnatum, adeoque fuiſſe abolitum.* Sic Beza: quum *Interimiſtica illa religionis forma* à multis ciuitatibus recepta fuerit, atque adeo etiamnum apud nonnullos vigeat. Palladius *inſignem* ait *fuiſſe illam proditionem qua nonnulli ex fratribus ipſorum, vt bonam ab Imperatore inirent gratiam, Interimiſticam illam religionem ſibi obtrudi, & ad Miſſam perduci ſe paſſi ſint, ex illa opinione, quod hæc & talia ſint adiaphora.* At Melanchthon etſi is multum huic Concordiæ libro reſtitiſſet vti ex actis eius liquet, timore tamen Cæſaris & Mauritij multum de Veteri pertinacia Luthero viuente vſurpata remiſerat, vt quaſi inuitus librum tolerare videretur, quapropter idem à Flaccianis acerbe eſt exagitatus. (d) qui pacificationi ſtudens reſpondit, *aliquam ſeruitutem ferendam eſſe, modo cum impietate non ſit coniuncta.* Vt paucis dicam, ex Interimiſtico hoc libro noua religio procuſa eſt, quæ poſtea tam à verè Catholicis quam Lutheranis fuit oppugnata: quamuis Imperator, vt ab omnibus reciperetur, ſeuere edixerit, quo ſcilicet Proteſtantes hac ratione à Lutheraniſmo abductos, paullatim ad Catholicam reduceret Eccleſiam.

VI. Prædicantes doctrinam hanc approbare recuſantes, ſolum paſsim vertere & abire iuſsi ſunt. Ioannes Brentius Hala, vbi XXVI. annos docuerat, diſceſsit. Oſiander Norimberga relicta, in Pruſsiam ſe contulit, vbi nouam hæreſin procudit, de qua lib II. diximus. Blaurerus Conſtantiam reliquit. Muſculus Auguſtæ valedicens, Bernam Heluetiorum commigrauit. Qui Spiræ & Wormatiæ docuerant, itidem alij aliò dilapſi ſunt. Et Ridicula tunc apparuit & mere humanum inventum Religio Lutherica, cum ex omnibus eius profeſſoribus nemo inuentus eſt, qui Martyrij coronam pro Lutherana religione aut Confeſsione Auguſtana moriendo appeteret: ſed omnes diſſimulando ſuam ferociam perſequutionem velis remiſque fugiebant. Quid de his Tertullianum dicturum? quid eis, ſi de ſuorum numero eſſent, exprobraturum putas? Vtinam tam vixiſſet adhuc Lutherus, & nubes illas è leuiſsimis cerebri ſui vaporibus formatas, momento diſsipari, id eſt,

c Vlenberg. in Vita Melancht. omnia illa exactiſſime refert cap. 17. & 18. *d Iidem cap. 18. & in Matth. Flaccio.*